

Evanjelium na druhú adventnú nedeľu (cyklus A): Krstiteľov hlas

Komentár na 2. adventnú nedeľu (cyklus A). „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“ Tieto slová sú pozvánkou, aby sme otvorili svoje srdcia a prijali spásu, ktorú nám Boh neustále ponúka, lebo nás chce oslobodiť od hriechu.

Evanjelium (Mt 3, 1-12)

V tých dňoch vystúpil Ján Krstiteľ a hlásal v judejskej púšti:

„Robte pokánie, lebo sa priblížilo
nebeské kráľovstvo.“

To o ňom povedal prorok Izaiáš:

„Hlas volajúceho na púšti:

,Pripravte cestu Pánovi,

vyrovnajte mu chodníky!“

Ján nosil odev z ťavej srsti a okolo
bedier kožený opasok. Potravou mu
boli kobyľky a lesný med.

Vtedy prichádzal k nemu Jeruzalem
a celá Judea i celé okolie Jordánu.
Vyznávali svoje hriechy a dávali sa
mu krstiť v rieke Jordán.

Keď videl, že aj mnohí farizeji a
saduceji prichádzajú k nemu na krst,
povedal im:

„Hadie plemeno, kto vám ukázal, ako
uniknúť budúcemu hnevu!?
Prinášajte teda ovocie hodné
pokánia! Nenazdávajte sa, že si

môžete povedať: ‚Naším otcom je Abrahám!‘ – lebo vravím vám: Boh môže Abrahámovi vzbudiť deti aj z týchto kameňov. Sekera je už priložená na korene stromov. A každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Ja vás krstím vodou na pokánie, ale ten, čo príde po mne, je mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden nosiť mu obuv. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. V ruke má vejačku, vyčistí si humno, pšenicu si zhromaždí do sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.“

Komentár

Evanjelium tejto druhej adventnej nedele nám predstavuje postavu svätého Jána Krstiteľa v Jordáne. Pojem „advent“ používali starovekí historici na opis príchodu cisárov do

mesta po dôležitých vojenských výpravách. Celé mesto sa pripravovalo na túto udalosť a triumfálny vstup. Cirkev sa tiež pripravuje na advent, na oveľa dôležitejší príchod: príchod Božieho Syna na Vianoce, ktorý je veľmi odlišný od toho, čo oslavovali mocní, pretože prichádza v pokore dieťaťa ležiaceho v jasličkách. Hlas Krstiteľa znie v tomto liturgickom období prostredníctvom Matúšovho rozprávania s výrazným posolstvom osobného obrátenia ako účinného prostriedku na prípravu príchodu Mesiáša.

V Matúšovom rozprávaní upúta pozornosť niekoľko vecí. Po prvé, prostredie, ktoré si Predchodca zvolil na vykonávanie svojho posolstva. Krstiteľ nekáže v rušnom meste, kde by jeho posolstvo mohlo osloviť veľa ľudí naraz. Namiesto toho si vyberá púšť, nehostinné a málo obývané miesto, ktoré kontrastom pripomína

raj stratený pôvodným hriechom (porov. Gn 2-3). Púšť možno geograficky odráža situáciu hriechu, ktorým trpí ľudstvo, a jeho dôsledky. Púšť bola tiež miestom skúšky pre izraelský národ, ako to opisuje najmä kniha Exodus a Numeri. A bola miestom ich postupných obrátení vďaka prozreteľnej božej pomoci, lebo Boh je vždy verný zmluve, ktorú uzavrel so svojím ľudom. Po krste od Jána totiž Boží Syn prekoná v púšti skúšky, ktoré izraelský ľud nedokázal prekonať. Púšť v konečnom dôsledku vytvárala potrebnú atmosféru striedmosti a pokánia, ktorú Ján vyžadoval na prijatie krstu pokánia.

Matúš hovorí, že „Ján nosil odev z ťavej srsti a okolo bedier kožený opasok. Potravou mu boli kobyľky a lesný med“ (v. 4). Na základe tohto opisu umenie zvyčajne zobrazuje Predchodcu ako chudobného navonok. Je však možné predpokladať, že Ján sa tak obliekal,

aby zdôraznil svoje prorocké poslanie. Kniha proroka Zachariáša (13, 4) napríklad naznačuje, že falošní proroci nosili bohaté rúcha. Ľudia tak mohli v Jánovi rozpoznať niekoho, kto mal autoritu prorokovať a kto sa neobliekal ako falošní proroci. V každom prípade Ján svojím príkladom, svojím strohým a dôstojným vzhľadom a svojou prísnou stravou svedčil o vnútornej dispozícii a pripravenosti, ktorú kázal a vyžadoval od ľudí.

Evanjelista zhrňuje kázanie svätého Jána vetou: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo“ (v. 2). V pôvodnom gréckom texte sa používa sloveso metanoein, ktoré odkazuje na zmenu názoru a vlastného kritéria. V kontexte tohto úryvku to znamená vnútornú premenu spôsobu myslenia a života, zmenu prístupu. To je to, čo tradícia Cirkvi vždy zhrnula slovom „obrátenie“, ktoré nevyhnutne

zahrňa silný zmysel osobného očistenia. Preto latinská verzia Biblie preložila vetu Krstiteľa výrazom „robiť pokánie“.

Posolstvo Krstiteľa je náročné, rovnako ako evanjelium kráľovstva, ktoré kázal Ježiš. Vždy existuje nebezpečenstvo, že budeme chcieť prispôbiť toto evanjelium našim kritériám a našim súčasným okolnostiam. Určite je potrebné vedieť odovzdávať vieru v každom okamihu a na každom mieste s potrebným darom jazykov. Ale z posolstva Jána Krstiteľa, ktoré sa aktualizuje v tomto adventnom období, vyplýva, že sme to my, ľudia, ktorí sa musíme prispôbiť evanjeliu, zmenou myslenia a postoja, v duchu osobného pokánia.

Ako raz povedal pápež František, „hlas Jána Krstiteľa volá aj dnes v púšťach ľudstva, ktorými sú – aké sú tie dnešné púšte? – uzavreté mysle a

zatvrdnuté srdcia, a nabáda nás, aby sme sa zamysleli, či sme naozaj na správnej ceste a či žijeme svoj život podľa evanjelia. Dnes, rovnako ako vtedy, nás varuje slovami proroka Izaiáša: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajzte mu chodníky“ (v. 4). Je to naliehavá výzva, aby sme otvorili svoje srdcia a prijali spásu, ktorú nám Boh neustále, takmer tvrdohlavo ponúka, pretože chce, aby sme boli všetci oslobodení od otroctva hriechu“ (*Anjel Pána*, 6-XII-2015).

Pablo M. Edo

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/druha-adventna-nedela-cyklus-a-krstiteľov-hlas/> (25.03.2026)